

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-06-19 Nr. 429-133
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė savanorišką transporto priemonių draudimo sutartį (draudimo liudijimas TIA Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – KASKO sutartis), pagal kurią, vadovaujantis draudiko parengtomis Transporto priemonių draudimo taisyklėmis Nr. 021¹ (toliau – Taisyklės), buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su automobiliu *Seat Tarraco* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – automobilis). Draudimo laikotarpis – nuo 2023 m. kovo 1 d. iki 2024 m. vasario 28 d., KASKO sutartis sudaryta pagal variantą „Autoservisas draudiko pasirinkimu“.

Pareiškėjas 2024 m. sausio 6 d. informavo draudiką apie tai, kad 2023 m. gruodžio 22 d. automobilis buvo apibraižytas nenustatytų trečiųjų asmenų. Draudikas pagal gautus duomenis atliko žalos administravimą, rinko duomenis apie įvykį, komunikavo su pareiškėju apie galimus sprendimus dėl draudimo išmokos.

Pareiškėjas 2024 m. sausio 21 d. draudikui pateiktame rašytiniame prašyme nurodė, kad KASKO sutarties galiojimo metu persikėlė gyventi į kitą valstybę – Šveicariją, kurioje buvo sugadintas ir yra laikomas automobilis. Pareiškėjas teigė manęs, kad draudikas turėtų atsižvelgti į jo gyvenamąją, automobilio buvimo vietą, kitas individualias aplinkybes ir pasiūlyti remonto dirbtuves, esančias iki 30 km atstumu nuo jo gyvenamosios vietos Šveicarijoje, taip pat atlyginti visas automobilio remonto išlaidas. Pareiškėjo vertinimu, taip būtų optimizuoti tiek jo, tiek draudiko kaštai, susiję su žalos atlyginimu.

Draudikas 2024 m. sausio 26 d. elektroniniu paštu informavo pareiškėją, kad žalos atlyginimo sąlygos yra aptartos Taisyklėse: 1) nepateikus remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinančių dokumentų, būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal ne didesnius nei draudiko rekomenduojamo autoserviso valandinius įkainius ir draudiko nurodytas dalių ir (ar) detalių kainas, atsižvelgiant į kainą, kurią sumokėtų pats draudikas; 2) pateikus remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinančius dokumentus, atkūrimo išlaidos apskaičiuojamos pagal draudiko nurodytos įmonės darbų įkainius, o jeigu draudimui taikoma sąlyga „Autoservisas draudėjo pasirinkimu“, – pagal draudėjo pateiktus išlaidas patvirtinančius dokumentus, neviršijant tos transporto priemonės gamintojo atstovo Lietuvoje (ar draudiko nurodyto atstovo) draudikui taikomų darbo įkainių ir dalių bei detalių kainų.

Draudikas tą pačią dieną kompiuterine programa *Audatex* parengė automobilio žalos sąmatą – nustatė, kad automobilio remontas be PVM kainuotų 391,66 Eur, o su PVM – 473,91 Eur. Apie apskaičiuotas remonto išlaidas draudikas informavo pareiškėją.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko apskaičiuota suma ir pateikė savo iniciatyva gautą remonto pasiūlymą iš Vokietijos automobilių remonto bedrovės *Autohaus Wagner GmbH* (2 153,66 Eur). Draudikas 2024 m. kovo 21 d. raštu pareiškėjui paaiškino, kad nederins sąmatos, kurioje dalių išrinkimo ir dažymo kaina nurodyta 197 ir 215 Eur per val. ir mokesčiai, nes tai neatitinka KAKSO sutarties sąlygų. Draudikas paaiškino, kad nepateikus remonto ir išlaidų apmokėjimo faktą patvirtinančių dokumentų žalos dydis bus apskaičiuotas remiantis (*duomenys*

¹ 2023 m. birželio 13 d. redakcija, galioja nuo 2023 m. rugpjūčio 1 d.

neskelbtini) draudikui taikomais darbų įkainiais (27 Eur per val.), o pateikus remonto faktą patvirtinančius dokumentus, – draudikas sutiktų apskaičiuoti draudimo išmoką pagal ne didesnius nei *Seat* gamintojo atstovės Lietuvoje (*duomenys neskelbtini*) darbų įkainius.

Draudikas 2024 m. kovo 22 d. pareiškėjo prašymu jį informavo, kad suremontavus automobilį ne draudiko rekomenduojamame autoservise ir pateikus remonto faktą patvirtinančius dokumentus būtų išmokėta maksimali 387,57 Eur išmoka, apskaičiuota pagal 614,46 Eur remonto išlaidas (pritaikius (*duomenys neskelbtini*) darbų įkainius), atėmus 130 Eur išskaitą ir papildomai sumažinus išmoką dar 20 proc.

Draudikas 2024 m. balandžio 3 d. raštu pranešė pareiškėjui išmokėjęs 261,66 Eur draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal 391,66 Eur remonto išlaidas be PVM ir iš jų atėmus 130 Eur išskaitą. Rašte nurodyta, kad, nusprendus atlikti faktinį remontą, sprendimas gali būti peržiūrėtas.

Draudiko sprendimas pareiškėjo netenkino, todėl jis kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas prašė įpareigoti draudiką parinkti remonto dirbtuves iki 30 km atstumu nuo pareiškėjo gyvenamosios vietos (Šveicarijoje, Vokietijoje arba Prancūzijoje) ir atlyginti už automobilio remontą (išmokėti draudimo išmoką). Pareiškėjas iš esmės pakartojo 2024 m. sausio 21 d. prašyme nurodytas aplinkybes ir laikėsi pozicijos, kad draudiko sprendimas draudimo išmoką apskaičiuoti pagal Lietuvoje veikiančių autoservisų įkainius, kai automobilis yra Šveicarijoje, pats pareiškėjas taip pat gyvena ir dirba Šveicarijoje ir su Lietuva neturi jokių ekonominių, gyvenamosios vietos ar kitų ryšių, yra nepagrįstas, o reikalavimas automobilį remontuoti Lietuvoje varžo jo teisę pasinaudoti draudimo apsauga, nes tokio reikalavimo įgyvendinimo išlaidos būtų neproporcingos – į Lietuvą pareiškėjui tektų vykti vien dėl automobilio remonto ir dėl to būtų patirta daug kitų išlaidų, įskaitant negautas pajamas, nes pareiškėjas kurį laiką negalėtų dirbti.

Pareiškėjo nuomone, išduodamas draudimo liudijimą, kuriame nurodyta, kad draudimo galiojimo teritorija apima ir Šveicariją, draudikas sukūrė jam teisėtą lūkestį dėl draudimo apsaugos ir sąžiningo bei teisingo žalos kompensavimo, tačiau, taikydamas rinkoje neegzistuojančius įkainius, pasiūlė neadekvačią kompensaciją ir taip verčia atsisakyti remonto darbų. Anot pareiškėjo, apynaujo automobilio dvejų durelių perdažymo paslauga su visais montavimo, parengiamaisiais darbais ir medžiagomis niekur Europoje negalėtų būti suteikta už 391,66 Eur.

Draudikas atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodė, kad nesutinka su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Anot draudiko, apsidraudus draudimo variantu „Autoservisas draudiko pasirinkimu“, draudimo išmoka apskaičiuojama vadovaujantis draudikui taikomais darbų įkainiais ir draudikui taikomomis keičiamų dalių bei naudojamų medžiagų kainomis. Anot draudiko, pareiškėjas gali automobilį remontuoti Šveicarijoje, tačiau išmoka būtų apskaičiuota lietuviškomis kainomis, kaip numatyta KASKO sutartyje.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo byloje šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus matyti, kad nesutarimai kilo dėl draudimo išmokos, atlyginančios 2023 m. gruodžio 22 d. įvykio metu patirtą žalą, dydžio.

Siekiant išspręsti šalių ginčą, būtina įvertinti, ar draudikas draudimo išmoką apskaičiuavo ir išmokėjo remdamasis šalių sudarytos KASKO sutarties sąlygomis, taip pat nustatyti, ar draudikas turi pareigą draudimo išmoką apskaičiuoti atsižvelgdamas į draudėjo gyvenamąją ir automobilio buvimo vietą.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje įtvirtinta draudimo sutarties samprata – draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar

draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalimi, teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. Tai reiškia, kad sutartis jos šalims yra privaloma ir vykdytina. Civilinio kodekso 6.38 straipsnyje įtvirtinti prievolių vykdymo principai įpareigoja sutarties šalis savo prievolės vykdyti sąžiningai, tinkamai, pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nėra, – vadovaujantis protingumo kriterijais.

Pažymėtina, kad šalių sudaryta KASKO sutartis yra savanoriška. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Kasacinis teismas yra ne kartą pabrėžęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, kurios laikomos standartinėmis draudimo sutarties sąlygomis, paprastai taikomomis visiems draudėjams, sudarantiems atitinkamos draudimo rūšies sutartį su tuo pačiu draudiku, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie tokiais nelaikytini.² Draudimo taisyklėse taip pat įtvirtinama nuostolių nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai, kitos Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 92 straipsnio 1 dalyje nurodytos draudimo sutarties sąlygos.

Nagrinėjamu atveju šalys nesiginčija dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, tačiau nesutaria dėl draudimo išmokos dydžio. Atsižvelgiant į šalių argumentus, pirmiausia pažymėtina, kad su automobiliu susiję pareiškėjo interesai buvo apdrausti draudimo variantu „Autoservisas draudiko pasirinkimu“.

Taisyklių, kurios yra sudedamoji KASKO sutarties dalis, A skyriuje, 11.3.2 papunktyje, nurodyta, kad, pasirinkus sąlygą „Autoservisas draudiko pasirinkimu“, įvykus draudžiamajam įvykiui, transporto priemonė remontuojama draudiko nurodytame autoservise Lietuvos Respublikos teritorijoje arba draudimo išmoka apskaičiuojama vadovaujantis draudiko nurodytais remonto darbų įkainiais ir keičiamų dalių bei naudojamų medžiagų kainomis.

Draudimo išmokos apskaičiavimo tvarka nustatyta Taisyklių E.2 skyriuje. Pagal Taisyklių 85 punktą, draudimo išmoka apskaičiuojama atsižvelgiant į nuostolių dydį. Pagal Taisyklių 74 punktą, nuostolių dydį nustato draudikas, vadovaudamasis draudimo sutarties sąlygomis ir surinktais dokumentais, pagrindžiančiais nuostolius ir jų dydį. Taisyklių 78 punkte nustatyta, kad transporto priemonės nuostolių dydis nustatomas pagal sugadintos transporto priemonės ar jos detalių ir (ar) dalių rinkos vertei, buvusiai iki draudžiamąjį įvykį, atkurti būtinas remonto išlaidas, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė.

Taisyklių 79.1 papunktyje detalizuota būtinųjų remonto išlaidų apskaičiavimo tvarka, kai transporto priemonės remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinantys dokumentai nepateikiami. Tokiu atveju būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos be PVM pagal gamintojo rekomenduojamus laiko normatyvus, bet ne didesnius nei draudiko rekomenduojamo autoserviso valandiniai įkainiai, ir draudiko nurodytas keičiamų detalių ir (ar) dalių (naujų neoriginalių, naudotų, o jų nesant rinkoje, – naujų originalių), atitinkančių sugadintos transporto priemonės technologijos lygį, kainas, atsižvelgiant į kainą, kurią už detales ir (ar) dalis sumokėtų draudikas (79.1.1 papunktis).

Taisyklių 79.2 papunktyje detalizuota būtinųjų remonto išlaidų apskaičiavimo tvarka, kai transporto priemonės remonto išlaidas ir apmokėjimą patvirtinantys dokumentai pateikiami. Tokiu atveju atkūrimo išlaidos dalių ir (ar) detalių keitimo, remonto, dažymo ir papildomiems darbams apskaičiuojamos pagal draudiko nurodytas dalių ir (ar) detalių keitimo, remonto, dažymo ir papildomus darbus atliekančios įmonės darbų įkainius, išskyrus atvejus, kai transporto priemonė apdrausta variantu „Autoservisas draudėjo pasirinkimu“. Tuomet atkūrimo išlaidos apskaičiuojamos pagal draudėjo pateiktus remonto išlaidas patvirtinančius dokumentus, bet neviršijant tos transporto priemonės gamintojo atstovo Lietuvoje (ar draudiko nurodyto atstovo) draudikui taikomų darbo įkainių ir draudikui nustatytų keičiamų detalių kainų (79.2.1 papunktis).

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus paaiškinimus, kuriais grindžiami šalių reikalavimai ir atsikirtimai, pažymėtina, kad Taisyklių F.4 skyriuje, reglamentuojančiame šalių teises ir pareigas

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012.

sutarties galiojimo metu, 108.6.8 papunktyje, įtvirtinta draudėjo pareiga įvykus draudžiamajam įvykiui transporto priemonę remontuoti tik draudiko nurodytame autoservise Lietuvos Respublikos teritorijoje, jeigu transporto priemonė apdrausta su sąlyga „Autoservisas draudiko pasirinkimu“. Taisyklių 108.6.18 papunktyje pakartota Taisyklių 108.6.8 papunktyje nustatyta draudėjo pareiga ir nurodyta, kad, šios pareigos nesilaikant ir remontą atlikus ne draudiko nurodytame autoservise, draudimo išmoka mažinama 20 proc.

Lietuvos banko vertinimu, sistemiškai aiškinant draudimo variantą „Remontas draudiko pasirinkimu“ ir draudimo išmokos apskaičiavimo tvarką reglamentuojančias Taisyklių nuostatas matyti, kad draudikas KASKO sutartyje nėra prisiėmęs prievolės atlyginti remonto išlaidas, apskaičiuotas pagal remonto dirbtuvių, kurios yra kitose valstybėse (t. y. ne Lietuvos Respublikoje) ir nėra draudiko partnerės, taikomus įkainius. Taisyklių sąlygos sukuria aiškų lūkestį, kad prioritentinė transporto priemonės remonto vieta (siekiant gauti remonto išlaidas maksimaliai atlyginančią draudimo išmoką) yra Lietuvos Respublika, įkainiai apskaičiuojami pagal Lietuvos remonto bendrovių (draudiko partnerių, gamintojo atstovų) įkainius, kurie taikomi draudikui (draudiko klientams). Automobilio neremontuojant draudiko nurodytose remonto dirbtuvėse (nepriklausomai nuo to, ar remontuojama kitoje valstybėje, ar kitose remonto dirbtuvėse), draudimo išmoka apskaičiuojama pagal draudikui taikomus įkainius, be to, įtvirtinti atvejai, kai išmoka gali būti papildomai sumažinama.

Nagrinėjamu atveju automobilio faktinis remontas nebuvo atliktas. Tą patvirtina tiek pareiškėjo keliamo reikalavimo pobūdis (prašoma parinkti remonto bendrovę ir, šiai suremontavus automobilį, atlyginti visas remonto išlaidas), tiek kiti bylos duomenys. Nesant pateiktų remonto išlaidas pagrindžiančių dokumentų, draudikas rėmėsi Taisyklių 79.1 papunktyje nustatyta draudžiamojo įvykio nuostolių apskaičiavimo tvarka – vadovavosi ne didesniais nei jo partnerių taikomais darbų įkainiais be PVM ir draudikui taikomomis dalių ir (ar) detalių kainomis be PVM. Tokia sąlyga įtvirtinama viršutinė darbų įkainių ir dalių, detalių kainų riba, t. y. draudikas neprivalo padengti didesnių remonto išlaidų, nei tos, kurias draudėjas patirtų remontuodamas transporto priemonę pas draudiko nurodytą partnerį.

Nagrinėjamu atveju matyti, kad per įvykį buvo apgadintos (įbrėžtos) dvi automobilio kairės pusės durėlės. Draudiko parengtoje remonto sąmatoje, remiantis automobilio apgadinių nuotraukomis, numatytas abiejų durelių remontas jas perdažant, remonto darbams buvo pritaikytas 27 Eur be PVM valandinis įkainis, remontui atlikti naujų dalių ir (ar) detalių nenumatyta. Draudikas Lietuvos bankui pateikė žalos administravimo sistemų duomenis, patvirtinančius, kad draudiko partnerė (*duomenys neskelbtini*) taiko draudikui 27 Eur be PVM valandinį įkainį remonto ir dažymo darbams, todėl, pagal Taisyklių nuostatas, draudikas neturi pagrindo remonto išmoką apskaičiuoti taikydamas didesnę remonto įkainį. Bylos duomenys patvirtina, kad draudimo išmoka (261,66 Eur) buvo apskaičiuota pagal nustatytas remonto išlaidas be PVM (391,66 Eur), kuris išmokamas pateikus duomenis, patvirtinančius faktinį remontą (Taisyklių 79.2.1 papunktis), ir pritaikius draudimo liudijime nurodytą 130 Eur išskaitą³, kaip ir numato Taisyklių sąlygos.

Draudiko pasiūlymas pareiškėjui, jeigu šis automobilį remontuotų, draudimo išmoką apskaičiuoti pagal *Seat* gamintojo atstovės (*duomenys neskelbtini*) taikomą didesnę (44 Eur be PVM) valandinį įkainį, buvo pateiktas siekiant kompromisinio sprendimo dėl kilusių nesutarimų. Tokiu pasiūlymu draudikas iš esmės sutiko taikyti pareiškėjui palankesnę draudimo išmokos apskaičiavimo tvarką, taikomą pasirinkus draudimo variantą „Autoservisas draudėjo pasirinkimu“ (Taisyklių 79.2.1 papunktis). Kadangi tai draudiko laisva valia pateiktas pasiūlymas, o ne iš KASKO sutarties kylanti prievolė, Taisyklių 79.2.1 papunkčio sąlygų taikymas plačiau nevertinamas.

Papildomai pažymėtina, kad nors pareiškėjas kreipimesi nurodė, jog buvo sukklaidintas draudimo liudijime nurodytų sąlygų, susijusių su draudimo apsaugos galiojimo teritorija, šie teiginiai laikytini nepagrįstais, nes: 1) draudimo apsaugos galiojimo teritorija siejama su įvykio, kurį prašoma pripažinti draudžiamuoju, vieta, o ne su draudimo išmokos apskaičiavimo tvarka (pavyzdžiui, jeigu Šveicarija nepatektų į draudimo apsaugos teritorijų sąrašą, analogiškas Šveicarijoje nutikęs įvykis negalėtų būti pripažintas draudžiamuoju; 2) sisteminis Taisyklių

³ Vadovaujantis Taisyklių 10.1 papunkčiu šia suma draudimo išmoka mažinama kiekvieno draudžiamojo įvykio metu (išskyrus nustatytas išimtis).

sąlygų, reglamentuojančių draudimo išmokos apskaičiavimo tvarką ir draudimo sutarties šalių pareigas, vertinimas aiškiai suponuoja, kad automobilių remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal Lietuvos Respublikos teritorijoje veikiančių remonto dirbtuvių įkainius, taikomus draudikui. Taigi teigti, kad pareiškėjas galėjo turėti pagrįstą lūkestį dėl draudimo išmokos apskaičiavimo pagal kitos valstybės remonto dirbtuvių įkainius (kai šie viršija draudiko partnerių ar autorizuotų atstovų Lietuvoje įkainius) nėra pagrindo.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes konstatuotina, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota pagal šalių sudarytos KASKO sutarties sąlygas, kurios privalomos abiem ginčo šalims. Dėl to pareiškėjo reikalavimas įpareigoti draudiką parinkti remonto bendrovę ne didesniu nei 30 km atstumu nuo pareiškėjo gyvenamosios vietos ir išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią visas remonto išlaidas, net šioms viršijant draudiko partnerio draudikui (draudiko klientams) taikomus remonto įkainius, laikytinas nepagrįstu ir atmetamas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo bylos šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš jų pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis